

SYNTINEN NAINEN FARISEUKSEN TALOSSA

Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälkkö

1. Kertomuksen taustatietoja

- a) Missä kertomus tapahtui
- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Simon-niminen fariseus ja nainen, jota kertomuksessa nimitetään syntiseksi naiseksi. Me kaikki olemme syntisiä, mutta tämä nainen eli julkisesti synnillistä elämää.

- d) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Luuk. 7: 36 - 50

Eräs fariseuksista pyysi Jeesusta ruualle kanssaan; ja Jeesus meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle. Siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta ja asettui Jeesuksen taakse hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.

Mutta kun fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, sen näki, ajatteli hän mielessään näin: "Jos tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja millainen tuo nainen on, joka häneen koskee: että hän on syntinen." Niin Jeesus vastasi ja sanoi fariseukselle: "Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle." Simon (fariseus) virkkoi: "Opettaja, sano." –

"Lainanantajalla oli kaksi velallista; toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä. Kun heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä (lainanantajaa) enemmän?" Simon vastasi: "Minun mielestäni se, jolle hän antoi enemmän anteeksi." Jeesus sanoi Simonille: "Oikein sinä ratkaisit." Naiseen kääntyen Jeesus sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; et sinä antanut vettä minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan. Et sinä antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä asti, kuin tulin sisään. Et sinä voidellut öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani. Sen tähden minä sanon sinulle: tämän paljot synnit ovat anteeksi annetut: hänhän näet rakasti paljon; mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän." Sitten Jeesus sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut." Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan mielessänsä: "Kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?" Mutta Jeesus sanoi naiselle: "Sinun uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Synti – syntinen: Kaikki poikkeaminen Jumalan käskyistä on syntiä. (Katso Kristinoppi, kysymykset 132 - 140)

Katumus: Jumalanpalveluksissa luetaan usein rukous, jossa sanotaan: ...että minä, niin kuin Pietari itkisin syntejäni ja niin kuin syntinen nainen sinua sydämestäni rakastaisin.

20.10.2013

Armo – armahdus: Jeesuksella on valta antaa synnit anteeksi. (Katso Luuk. 5: 24.) Jeesus on täyttänyt meidän puolestamme Jumalan lain vaatimukset kuuliaisuudesta ja rangaistuksesta. Tästä syystä hän on Vapahtaja ja me pelastumme uskon kautta Häneen.

Jeesus tiesi fariseuksen ajatukset ja hän tietää myös meidän tekemme ja ajatuksemme.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Maria voiteli Jeesuksen jalat UT1_42, Nainen Syykarin kaivolla UT2_12 ja Jeesus armahti syntisen naisen, jonka toiset halusivat kivittää Joh. 8: 1 – 11.

5. Opeteltava Raamatun lause

Pienille: ”Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.” Ps. 103: 13. ”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.” Room. 3: 23-24.

6. Lauluehdotus VK 481

Ra-kas, Jee-sus, tai-vaas-tas kat-so puo-le - he - ni.

O-le mul-le ar-mi - as, tu-le tur-vak - se - ni.

An-na, Jee-sus, ra-kas-taa si-nu - a mun ai - na.

Tah-to - a-si nou-dat-taa. Pel-kos mie-leen pai - na.

20.10.2013

Rakas, Jeesus, taivaastas katso puoleheni.
Ole mulle armias, tule turvakseni.
Anna, Jeesus, rakastaa sinua mun aina.
Tahtoasi noudattaa, pelkos mieleen paina.

Vanhempia rakkaita, Jeesus, tue, kannaa.
Lahjojasi runsaita aina heille anna.
Koti kallis varjele, pidä turvissasi.
Isänmaata suojele siunauksellasi.

Sanat Abraham Achreniusk. 1769, Sävel Johann Crüger 1653

VK 290 (UVK 267) on Lutherin virsi, jossa syntinen katuu ja turvautuu Jumalan armoon:

1. Sua syvyydestä avuksi mä huudan Jumalani.
Ah, ota korviis huutoni ja auta sieluani.
Jos syntejä sä muistelet ja luet syyksi vääryydet, ken kestää edessäsi?

2. Jos synneistä me tahdomme vapaiksi, puhtaiks tulla,
ei auta omat tekomme, muu apu täytyy olla.
Jumala meitä armosta voi auttaa synnin vallasta.
Vain Herraan turvatkaamme.

4. Jos viivyttäisit apua mua täällä koetellen.
Niin riipun, Herra, sinussa Sua toivoin, odotellen.
Jos hirmuiselta näytätkin, oot laupias Sä silloinkin.
Mua hetkes tullen autat.

5. Vaikk ovat suuret syntini, suurempi armos vielä.
On hätäntynyt sieluni, vaan armoas et kiellä.
Mua synneistäni puhdistat, mua murheellista lohdutat.
Sun, Herra, kiitos olkoon.

Tämä Lutherin virsi pohjautuu psalmiin 130:

”Matkalaulu. Syvyydestä minä huudan sinua, Herra.
Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni
ääntä. Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?
Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että sinua pelättäisiin.
Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni hänen
sanaansa. Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua,
kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran tykönä on
armo, runsas lunastus hänen tykönänsä. Hän lunastaa Israelin kaikista sen
synneistä.”

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Otteita psalmista 103:

Daavidin virsi. Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.

Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa. Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti. Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme. Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.

Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille, niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja muistavat hänen käskynsä ja noudattavat niitä.

Herra on pystyttänyt istuimensa taivaisiin, ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkia. Kiittäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka hänen käskynsä täytätte, kun kuulette hänen sanansa äänen. Kiittäkää Herraa, kaikki hänen sotaväkinsä, te hänen palvelijansa, jotka hänen tahtonsa teette. Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa, hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa. Kiitä, minun sieluni, Herraa.

20.10.2013
